

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 6. Marci incredibilis fides, & constantia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Intellecta mente *Marci* rex vi censuit agendum, conflatoq; exercitu ipse castrum obsedit. Puto nos expertos, quid sit vel timere obsidionem. 1: Quanta est rerum hominumque perturbatio? Quanta fuga? 3. In ipsa autem obsidione, quantus, inter imbelles, timor, quàm varij rumores & opiniones? 4. Nemo audet extra portas pedem longiùs efferre: nemo securè prospicere, nesciens vnde globus aduolet, caputq; feriat. 5. Iam quanta cura, hoste moenia quatiente, & muros conscendente? 6. Sæpe ipse periculo maior est timor periculi. 7. Iam intus, quæ non necessitas? quæ penuria aquæ, panis, lignorum & aliarũ rerum? 8. Quanta miseria morborum magis, quàm hostium grassantium? 9. Quanta fames, quanta lamenta feminatum? 10. Et hoc quidem, si vel ad duas, tresũe hebdomadas locus quispiam obsideatur. Quid putatis fuisse calamitatis in castro *Guiar*, quod nõ ad tres hebdomadas, vel menses, vel etiam annos, sed septem integris annis arctissimam sustinuit obsidionem? ita vt ne canis quidem egredi inde posset, nihil autem introferri. 11. Ibi ergo, cum victualia deessent, non solùm milites sagittis, balistis, alijsq; vulneribus, sed etiam fame enecti defecerunt. Defecerunt & alij homines, vnus post alterum. 12. *Hic nobilis ille Marcus imitatus est claros viros Casilinate*, qui cum *Hannibalis* obsidionem paterentur, alimentorum facultate defecti, lora, coriaq; necessarijs v-sibus subducta, atq; a scutis detractas pelles feruenti aqua resolutas ederunt, & tali cibo vti sustinuerunt, ne fidei constantiam Romanis prestitam violarent. 13. Nec aliter quidem *Cretensium* nobilis animus egit, qui in arce obsessus ad ultimam penuriam compulsus fuit, ac iumentorum vrina stim correxit; quia dum vinci timuit, id passus est, quod victor eos pati cogere non potuisset, vt ait *Iulius Frontinus*. 14. Itaque tandem exhausta præsidij arce, solus *Marcus Guterrius* vltimusque superfuit. Quis hunc militem non laudaret? quis non officio, & sacramento satisfecisse iudicaret? *I, Marce*, generosè te gessisti. Nemo poterit te imbelliæ, aut timoris arguere. Ipse *Didacus* non potuit tantum à te expectare. Dudum ipse arcem tradidisset. Serua nunc te, plus seruabis, quàm si decem arces seruares.

Pusillanimes faciliè acceptassent hanc excusationem, vt
omnes

V.
ARCIS OBSE-
DIO.

VI.

MARCTIN-
CREDIBILIS
FIDES, ET
CONSTANTIA.

omnes proni sumus ad causas excusationis, in nostris rebus, reperiendas. At longè aliter Marcus, qui solus superstes sedulus per arcem undique discurret, & quasi multi in ea superessent, nunc per hanc, nunc per illam fenestram ei acutus hostem terruit. Solus excubitor, solus circitor; solus dux & miles. Nemo enim cum eo fuit, nisi Deus, & Angelus, & animi inuicta fortitudo. Et tamen interea erant ei cibi animalium coria, herba demum, ac mures, & cuiusvis generis bestia, quam occupare poterat. Videte, quàm in pretio magno habendi sint fidi duces & milites, qui etiam subinde lætam felicemque horam sortiantur; etsi subinde opima præda potiantur; tamen longè sæpius asperos dies & casus experiuntur. Quid igitur tum Marcus fecit? His quoque ipsis abominandis cibis consumptis, arcem hosti non patefecit; sed admirando consilio, suspensis ad collum arcis clauibus, inedia fameq; consumptus ad portam interiorem turris, in medio cardinis ferè exanimis prostratus decubuit. Quid facis, ô miles? arcem & vitam perdes, trade arcem, serua vitam. Sat diu durasti. Nemo te poterit ignavia accusare. Dudum poteras præsidium dedere. Excusabit te diurnitas obsidionis; militum omnium mors, defectus ciborum; denique, quia solus es, etiam cum honore castrum resignabis. Nihil horum mouit Marcum; pugnaui viuis, pugnare vult & mortuus, & quantum datur, vult obistere hosti ingressum tentaturo. Clauibus, velut aureo torque, è collo suspensis iacet ante portam. Sic mansit integra die. Effecit igitur Marcus spiritu & viribus deficiens, quod incolumis patrare solitus erat. Unde moriens se in media porta intrantibus obicem opposuit, ut nemo nisi supra eum intraret, cum nullus dum videret contra eum ingredi potuerit. Sic pugnant, qui pro honore pugnant. Hæc generosarum mentium est fortitudo. Hæc fortium virorum fidelitas.

VII.

ARXA NOBIS
SERVANDA
EST QNEMA
NOSTRA.

Luc. 11. 31c

IV

Dedit Deus unicuique animam suam custodiendam; quam diabolus obsidet, & varijs artibus allicit, oppugnat, arietat. De hac enim locutus est Dominus, quando dixit: *Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet.* O quàm nos à Guterrio multum distamus; ille non suam, sed Didaci de Haro arcem tam constant-

stant-